

Η οργή των πανεπιστημιακών δασκάλων

ΞΕΝΙΑ ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Η εικόνα του δασκάλου στο Δημοτικό που μας μαθαίνει και φροντίζει, η εικόνα του καθηγητή στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση που μας διδάσκει και σπρώχνει είναι οικείες στον καθένα. Υπάρχει όμως και μια άλλη κατηγορία δασκάλων: οι πανεπιστημιακοί. Γι' αυτή την ίσως όχι τόσο οικεία κατηγορία θα σας μιλήσω.

Για να διδάξει κάποιος, σήμερα, στο Πανεπιστήμιο υπάρχει μια σημαντική προϋπόθεση: να έχει μνηθεί στην έρευνα κάνοντας κατ' αρχήν διδακτορική διατριβή.

Το διδακτορικό δεν είναι απλώς ακόμη ένα «καρτί». Είναι μια πολύχρονη, εναγώνια προσπάθεια να παραγάγει κάποιος κάτι καινούργιο σε ερευνητικό επίπεδο, να συμβάλει έστω και λίγο στην παραγωγή νέας γνώσης. Για να το κάνει κάποιος πρέπει να μαθητεύσει δίπλα σε έναν πιο μεγάλο «μάστορα» της έρευνας, έναν δάσκαλο, και να υποστηρίξει τη θέση του μπροστά σε μια επιτροπή άλλων δασκάλων που θα του δώσουν τον τίτλο του διδάκτορα. Μετά αρχίζει ο αγώνας των δημοσιεύσεων για να κριθεί ξανά το έργο, ώστε ίσως κάποτε βρεθεί κανείς να εργάζεται κάνοντας έρευνα.

Το να είσαι πανεπιστημιακός σημαίνει μια συνεχή προσπάθεια βελτίωσης και έρευνας. Είναι μια δουλειά χωρίς ωράριο, μια συνεχής ενασχόληση. Ταυτόχρονα η κριτική, η εξερεύνηση, η ανακάλυψη, η επιβεβαίωση, η διάψευση, η προσπάθεια ανοίγουν ορίζοντες στο μυαλό μας, των φοιτητών μας, αλλά και της ανθρωπότητας. Μέσα από ιδέες και τεχνικές, κατασκευές του νου και των χειρών, φαντασία και μέθοδο χτίζουμε τους κόσμους μας.

Για μας τους πανεπιστημιακούς δασκάλους είναι απίστευτη τιμή και χαρά να είμαστε κομμάτι αυτού του γίγνεσθαι με την έρευνά μας και να τη μαθαίνουν και σε άλλους. Να τους βοηθάμε να χειραφετήσουν τη σκέψη τους, να γνωρίσουν τη γνώση που έχει παραχθεί, να δαμάσουν μεθόδους και τεχνικές, να σκεφτούν και να κάνουν αυτά που δεν έχουν σκεφτεί ακόμη, να στηρίζουν με την επιστημονική τους την κοινωνία.

Και το κάνουμε αυτό σιωπηρά όλα τα χρόνια της κρίσης στηρίζοντας μια νέα γενιά που δεν την κρατάει ο τόπος της. Δεν φταίνει όμως το Πανεπιστήμιο και η εκπαί-

δευσή τους για το ότι δεν βρίσκουν δουλειά οι νέοι Έλληνες γιατροί, για παράδειγμα, αφού οι ίδιοι προσλαμβάνονται γρήγορα σε άλλες χώρες. Δεν φταίνει ούτε οι νέοι που επένδυσαν και κυνηγούν το όνειρό τους.

Εμείς, όμως, οι δασκάλοί τους, συνεχίζουμε να επενδύουμε στους νέους στηρίζοντας τα πανεπιστήμια που είδαν τους προϋπολογισμούς τους να γκρεμίζονται, που προσπαθούν με δυσκολία να καλύψουν λειτουργικές δαπάνες τους όπως η θέρμανση. Συνεχίζουμε να προσπαθούμε να κάνουμε έρευνα ανταγωνιζόμενοι οικονομικούς και τεχνολογικούς γίγαντες, να εξελιχθούμε σε γνώσεις, να υπάρξουμε σε διεθνείς αρένες, να συμβάλουμε στην κατανόηση της κοινωνίας μας, στη μελέτη των φυσικών φαινομένων, σε νέες τεχνολογίες για τη ζωή και τον άνθρωπο. Και είμαστε πολύ καλοί σε αυτό.

Το 2012, σε συνθήκες ισχυρής κρίσης, η Ελλάδα, σε αναλογία με τους κατοίκους της, είχε μεγαλύτερο αριθμό επιστημονικών δημοσιεύσεων από τον μέσο όρο της Ευρώπης των 27 και τον μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ (στοιχεία Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Thomson-Reuters). Ήταν αμέσως πιο κάτω από τη Γαλλία και πιο πάνω από την Ιταλία και την Ιαπωνία. Ήμασταν η τρίτη χώρα στην Ε.Ε. σε αριθμό δημοσιεύσεων για κάθε εκατομύριο που δαπανήθηκαν για την έρευνα και την ανάπτυξη (τελευταίες η Γαλλία και η Γερμανία).

Την ίδια χρονιά οι μισθοί μας, που ήδη είχαν περικοπεί από το 2010, υπέστησαν πιο μεγάλες περικοπές, με αναδρομική ισχύ, τέτοιες που το Συμβούλιο της Επικρατείας έβγαλε τον νόμο αντισυνταγματικό και ζητά από την Πολιτεία να τους επαναφέρει στα επίπεδα του 2012. Αυτό δεν έγινε και μας ανάγκασε σε ατομικές προσφυγές στα δικαστήρια με κόστος και αβέβαιο χρόνο καταβολής. Συνολικά οι αποδοχές μας μεταξύ 2010-2017 υπέστησαν μείωση 30% έως 40%.

Οι μισθοί των πανεπιστημιακών στην Ελλάδα είναι σαφώς κατώτεροι από αυτούς των άλλων χωρών της κρίσης (Ιρλανδία, Ισπανία, Πορτογαλία) έχοντας λάβει υπόψη την αγοραστική δύναμη (στοιχεία Φειδίας 2018). Η κυβέρνηση υποσχέθηκε ένα καλύτερο μισθολόγιο, όμως το νέο μισθολόγιο (Ν. 4472/2017), που τώρα άρχισε να εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.2017, επιβεβαιώνει την απαξίωσή μας. Όχι μόνο δεν συμμορφώνεται με την απόφαση του ΣΤΕ, αλλά οι συνάδελφοι είδαν σημαντικές μειώσεις στους μισθούς τους. Απαξίωση και εμπαιγμός!

Η οργή των πανεπιστημιακών που ζουν από τον μισθό τους ξεχείλισε. Ο Σύλλογος Φιλοσοφικής του ΕΚΠΑ

απήργασε προειδοποιητικά κατά τη διάρκεια των εξετάσεων του χειμερινού εξαμήνου και κάλεσε και άλλους συλλόγους σε κινητοποίηση. Οι σύλλογοι ανταποκρίθηκαν και στις 7-8 Μαρτίου έγινε νέα προειδοποιητική απεργία με επιτυχία. Η αγωνιστικότητα των συναδέλφων οδήγησε σε νέα συνάντηση των μαχόμενων συλλόγων που αποφάσισε εβδομάδα κινητοποιήσεων 7-11 Μαΐου με την προοπτική να απεργήσουν, ακόμα και μέσα στην εξεταστική περίοδο, αν δεν υπάρξουν σαφείς ενέργειες για την αποκατάσταση των μισθών από την πλευρά της κυβέρνησης.

Η οργή των πανεπιστημιακών τροφοδοτείται από τη διάψευση της ελπίδας ενός μισθολογίου που θα ανταποκρινόταν στο λειτουργημά μας και από το γεγονός ότι άλλοι δημόσιοι λειτουργοί (δικαστικοί και ένστολοι) είδαν τις αποδοχές τους να αποκαθίστανται. Πέρασαμε από το «όταν θα σκίσουμε το μνημόνιο» στο «όταν θα βγούμε από το μνημόνιο», αλλά οι ανάγκες και οι υποχρεώσεις των εργαζομένων είναι πραγματικές και δεν περιμένουν.

Η κυβέρνηση οφείλει να ενεργήσει άμεσα και να στηρίξει το έμφυτο δυναμικό των πανεπιστημίων: μισθολογικά, συνταξιοδοτικά και με νέες θέσεις όχι επισφαλούς εργασίας. Να βελτιώσει την επιβίωση και να ανεβάσει το ηθικό εκείνων που στηρίζουν τους νέους. Μην γυρίσετε την κοινωνία πίσω στα δίδακτρα μεταφέροντας το κόστος της εκπαίδευσης στις οικογένειες των φοιτητών.

Οι σύλλογοι δικτυώθηκαν οριζόντια, συζητούν και αποφασίζουν. Ο ενίοτε πυροσβεστικός λόγος της ΠΟΣ-ΔΕΠ, μιας ομοσπονδίας που πλέον τείνει να χρησιμοποιείται για προσωπικές φιλοδοξίες, ως εφελκυστικό για διοικητική ή πολιτική καριέρα, ή που εκφράζει τα συμφέροντα ομάδων πανεπιστημιακών που χρησιμοποιούν την ιδιότητά τους για ελευθέριο επάγγελμα, δεν φαίνεται να καλύπτει τους πανεπιστημιακούς δασκάλους πλήρους απασχόλησης.

Η οργή εύκολα γίνεται ορμή αν δεν υπάρξει μια σαφής κυβερνητική δέσμευση για ένα νέο μισθολόγιο και συντάξεις που θα ανταποκρίνονται στην εργασία και προσφορά μας και δεν θα μας απαξιώνει. Η απαξίωση των πανεπιστημιακών μεταφράζεται ως απαξίωση της γνώσης, που σε μια κοινωνία σε κρίση τροφοδοτεί ακραίες λογικές. Μια κοινωνία που δεν εκτιμά τους δασκάλους δεν επενδύει στην ειρήνη και την ανάπτυξη. Θα αγωνιστούμε λοιπόν για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και αμοιβές και ο αγώνας μας είναι μια ακόμη επένδυση στη νεολαία και στο μέλλον του τόπου μας. ■

*καθηγήτρια Κοινωνικής και Πολιτικής Ψυχολογίας, πρόεδρος του Συλλόγου Μελών ΔΕΠ Πανετίου Πανεπιστημίου, εκπρόσωπος της Συνάντησης Πανεπιστημιακών Δασκάλων στη Δ.Ε. της ΠΟΣΔΕΠ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Στις 11 και 12 Μαΐου στο αμφιθέατρο «Άλκης Αργυριάδης» στα Προπύλαια του κεντρικού κτηρίου του Πανεπιστημίου Αθηνών διοργανώνεται από το Ιστορικό Αρχείο του Παν/μιου στα πλαίσια των 180 χρόνων από την ίδρυσή του, ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον και επίκαιρο Συνέδριο το οποίο εστιχεί στην φύση της Ανώτατης Εκπαίδευσης και εκείνη της κρίσης «ως έννοιες πολιτισμικές, βαθιά ιστορικές, οι οποίες επηρεάζονται και σημασιοδοτούνται κάθε φορά από τις πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές, πολιτισμικές συνθήκες... (Το) πόσο τελικά και σε ποια κατεύθυνση η έννοια της κρίσης επηρέασε τη φυσιολογία και τη λειτουργία των πανεπιστημιακών σπουδών». Η παρακολούθηση του Συνεδρίου είναι ανοιχτή για όλους, όπως οφείλει να είναι κάθε εκδήλωση ενός Δημόσιου Πανεπιστημίου.

Π & Κ

Πρόγραμμα Συνεδρίου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 11 ΜΑΪΟΥ 2018

- **Άνοιγμα εργασιών συνεδρίου**
9.15: Προσέλευση - Εγγραφή συνέδρων
- **10.00 - 10.30: Άνοιγμα εργασιών συνεδρίου - χαιρετισμοί**
Μελέτιος - Αθανάσιος Δημόπουλος, πρόεδρος
Βαγγέλης Καραμανωλάκης, πρόεδρος Ι.Α. ΕΚΠΑ
- **Α' Συνεδρία 10.30 - 12.30**
Από τον Μεσαίωνα στον 20ό αιώνα. Ανιχνεύοντας τις πολλαπλές κρίσεις
Νικολέττα Γιαντοή - Μελετιόδη
Πανεπιστήμιο και κρίσεις στον Μεσαίωνα
Νίκη Μαρωνίτη

1. Η ΟΡΓΗ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Μέσο: ΑΥΓΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ_ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 01/04/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 29/04/2018

Σελίδα: 20

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Κρίσεις, χειραφετήσεις, αποκαταστάσεις. Ανικνεύοντας τους πολλαπλούς ρόλους του πανεπιστημίου (τελευταίο τέταρτο του 19ου-πρώτες δεκαετίες 20ού αι.00)

Ελένη Μανιάτη

Συμβάλλοντας στη διαμόρφωση της επιστημονικής πρακτικής με συναιέσεις και διεκδικήσεις. Η ίδρυση του Χημείου του Πανεπιστημίου Αθηνών (1890)

Προκόπης Παπαστράτης

«Η επιστήμη είναι δύναμις, η δε δύναμις ευημερία του λαού». Προσπάθειες εκσυγχρονισμού του πανεπιστημίου και αντιδράσεις στα τέλη του 19ου αιώνα

Συζήτηση

Διάλειμμα

Β' Συνεδρία 12.30 - 13.50

Πανεπιστήμιο και μεσοπολεμικές κρίσεις

Σήφης Μπουζάκης

Κρίση και ελληνικό πανεπιστήμιο 1911-1932. Από τον Οργανισμό του 1911 στο Πανεπιστήμιο της Σύμυνης και στο νόμο του 1932

Άλκης Ρήγος

Η πολλαπλή κρίση της δεκαετίας του '30 και ο ιδεολογικός λόγος και ρόλος του πανεπιστημίου

Βασίλης Γκόνης

Πνευματικό κεφάλι του έθνους ή εκθρόνιση της εθνικής ψυχής; Το πανεπιστήμιο του Μεσοπολέμου σε κρίση

Συζήτηση

Πέρασ συνεδρίας

Γ' Συνεδρία 17.00 - 18.00

Κώστας Ράπτης

Τα γερμανικά και αυστριακά πανεπιστήμια στη δίνη του εθνικοσοσιαλισμού (1933-1945)

Χαρά Μπαλή

1940 - 1941. Το Πανεπιστήμιο Αθηνών μπροστά στη δίνη των γεγονότων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Συζήτηση

Δ' Συνεδρία 18.00 - 19.20

Τριαντάφυλλος Δούκας - Περσεφόνη Σιμενή Το Πανεπιστήμιο Αθηνών κατά τη δικτατορία 1967-1974. Η κρίση γύρω από τους επικουρικούς καθηγητές

Βαγγέλης Καραμανωλάκης

Το πανεπιστήμιο σε μετάβαση. Η επόμενη ημέρα της 24 Ιουλίου 1974

Κατερίνα-Μαρία Χαραλαμπίκη

Η απεργία των 100 ημερών (1978). Η κρίση στην πανεπιστημιακή κοινότητα

Συζήτηση

Διάλειμμα

Ε' Συνεδρία 19.40 - 21.00

Κώστας Αγγελάκος

Η κρίση του Λυκείου και ο ατέρμονος «εθνικός διάλογος» για την πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Μύθοι και αλήθειες για τη «συμβολή» των πανεπιστημίων

Αθηνά Συριάτου

Alma Mater in business. Η θάλασσα και ο νέος ρόλος των πανεπιστημίων (τέλος 20ού - αρχές 21ου αιώνα)

Αντώνης Λιάκος

Πανεπιστήμιο, κρίση και μεταρρυθμίσεις, 2006-2016

Συζήτηση

Πέρασ συνεδρίας

ΣΑΒΒΑΤΟ, 12 ΜΑΪΟΥ 2018

9.30. Προσέλευση συνέδρων

Α' Συνεδρία 10.00 - 11.20

Θεόδωρος Αραμπατζής

Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και η κρίση στα θεμέλια της Φυσικής

Γιώργος Κόκκινος

Κρίση, εκσυγχρονισμός, αφροδισιοφοβία, ηθικός πανικός. Η περίπτωση του καθηγητή της Ιατρικής Σχολής Γεωργίου Θ. Φωτεινού και των θεσμών που δημιούργησε ή υπηρέτησε (1910-1940)

Χάιδω Μπάρκουλα

Η θεσμοθέτηση της εκπόνησης διδακτορικής διατριβής το 1911 και η κρίση ανανέωσης του διδακτικού προσωπικού εκ των έσω έως το 1940. Το παράδειγμα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Συζήτηση

Διάλειμμα

Β' Συνεδρία 11.40 - 13.00

Βασίλης Φούκας

Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Προγραμμα Σπουδών. Οι «περιπέτειες» της Παιδαγωγικής

Δημήτρης Παναγιωτόπουλος - Σωτήριος Αλεξάκης Το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο στη δίνη των κρίσεων.

Μια περιεργολόγηση

Άντα Διάλλα - Γιάννης Κονταράτος

Τέχνη και Θεωρία, μια ανοικτή σχέση; Προσεγγίσεις στην πρόσφατη ιστορία της ΑΣΚΤ

Συζήτηση

Πέρασ συνεδρίας

Γ' Συνεδρία 17.00 - 18.20

Γιούλα Παπαδιαμαντάκη,

Το Πανεπιστήμιο σε κρίση. Μεταξύ επιτελεστικότητας και κυβερνησιμότητας

Ελένη Πρόκου

Διεθνείς επιδράσεις στην ελληνική Ανώτατη Εκπαίδευση και οικονομική κρίση

Γιώργος Σταμέλος

Η κρίση ως «αναλυτής» των ορίων της εκδημοκρατικοποίησης της Ανώτατης Εκπαίδευσης

Συζήτηση

Διάλειμμα

Δ' Συνεδρία 18.40 - 20.00

Στάθης Αραποστάθης

Κρίσεις και εμπορευματοποίηση της επιστημονικής έρευνας. Ιστορικοί μετασχηματισμοί, ερευνητικές ταυτότητες και πολιτικές

Αλέξανδρος-Ανδρέας Κύρτσος

Το πανεπιστήμιο είναι η κρίση του. Ιστορικές εικόνες του κοινωνικού και πολιτικού περιβάλλοντος των επισημολογικών επιλογών στον 20ο αιώνα

Συζήτηση

20.20 - 21.20 Συζήτηση στοργυλλής τράπεζας

Συμμετέχοντες

Κώστας Αγγελάκος, καθ. Παιδαγωγικών, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Σωτήριος Αλεξάκης, υπ. διδάκτορας ΙΦΕ, ΕΚΠΑ

Θεόδωρος Αραμπατζής, καθ. Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης, Τμήμα ΙΦΕ, ΕΚΠΑ

Στάθης Αραποστάθης, επ. καθ. Ιστορίας της Επιστήμης και της Τεχνολογίας, Τμήμα ΙΦΕ, ΕΚΠΑ

Νικολέττα Γιαντοσή - Μελετιάδου, αν. καθ. Μεσαιωνικής Ιστορίας της Δύσεως, Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

Βασίλης Γκόνης, υπ. διδάκτορας Ιστορίας, Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

Άντα Διάλλα, **αν. καθ. Ευρωπαϊκής Ιστορίας Νε-**

ότερων και Μοντέρνων Χρόνων, Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης, ΑΣΚΤ

Τριαντάφυλλος Δούκας, δρ Πανεπιστημίου Πατρών Βαγγέλης Καραμανωλάκης, επ. καθ. Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας. Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

Γιώργος Κόκκινος, καθ. Ιστορίας και της Διδακτικής της Ιστορίας, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Γιάννης Κονταράτος, λέκτορας, Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης, ΑΣΚΤ

Αλέξανδρος-Ανδρέας Κύρτσος, καθ. Κοινωνιολογικής Θεωρίας, Τμήμα ΠΕΔΔ, ΕΚΠΑ

Αντώνης Λιάκος, ομότ. καθ. Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

Ελένη Μανιάτη, δρ Ιστορίας των Επιστημών

Νίκη Μαρωνίτη, επ. καθ. Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας, Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Χαρά Μπαλή, ΕΔΙΠ Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

Χάιδω Μπάρκουλα, ΕΔΙΠ Σχολής Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, Ιστορικό Αρχείο, ΕΚΠΑ

Σήφης Μπουζάκης, ομότ. καθ., Πανεπιστήμιο Πάτρας

Δημήτρης Παναγιωτόπουλος, ιστορικός, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο

Γιούλα Παπαδιαμαντάκη, αν. καθ. Ευρωπαϊκής Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Τμήμα Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

Προκόπης Παπαστράτης, ομότ. καθ., Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Ελένη Πρόκου, αν. καθ. Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Κώστας Ράπτης, αν. καθ. Νεότερης Ευρωπαϊκής Ιστορίας, Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

Άλκης Ρήγος, ομότ. καθ., Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Περσεφόνη Σιμενή, δρ Πανεπιστημίου Πατρών

Γιώργος Σταμέλος, καθ. Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Πανεπιστήμιο Πάτρας

Αθηνά Συριάτου, επ. καθ. Νεότερης και Σύγχρονης Ευρωπαϊκής Ιστορίας, Τμήμα Ιστορίας και Εθνολογίας, ΔΠΘ

Βασίλης Φούκας, επ. καθ. Ιστορίας της Νεοελληνικής Εκπαίδευσης, Τμήμα Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής, ΑΠΘ

Κατερίνα-Μαρία Χαραλαμπίκη, μεταπτυχιακή φοιτήτρια Νεότερης και Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας, Τμήμα Ιστορίας-Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ - ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βαγγέλης Καραμανωλάκης, επ. καθ., Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ηρόεδρος Ι.Α. ΕΚΠΑ

Γεράσιμος Κουζέλης, καθ., Τμήμα ΠΕΔΔ, μέλος της Δ.Ε. του Ι.Α. ΕΚΠΑ

Ευγενία Μπουρνόβα, αν. καθ., Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, μέλος της Δ.Ε. του Ι.Α. ΕΚΠΑ

Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου, καθ. Νομικής Σχολής, μέλος της Δ.Ε. του Ι.Α. ΕΚΠΑ

Αναστασία Παπαδία - Λάλα, καθ. Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, μέλος της Δ.Ε. του Ι.Α., ΕΚΠΑ

Μανώλης Πατνιώτης, αν. καθ. ΙΦΕ, μέλος της Δ.Ε. του Ι.Α. ΕΚΠΑ

Έφη Πουλιάκου - Ρεμπελάκου, αν. καθ. Ιατρικής Σχολής, μέλος της Δ.Ε. του Ι.Α. ΕΚΠΑ